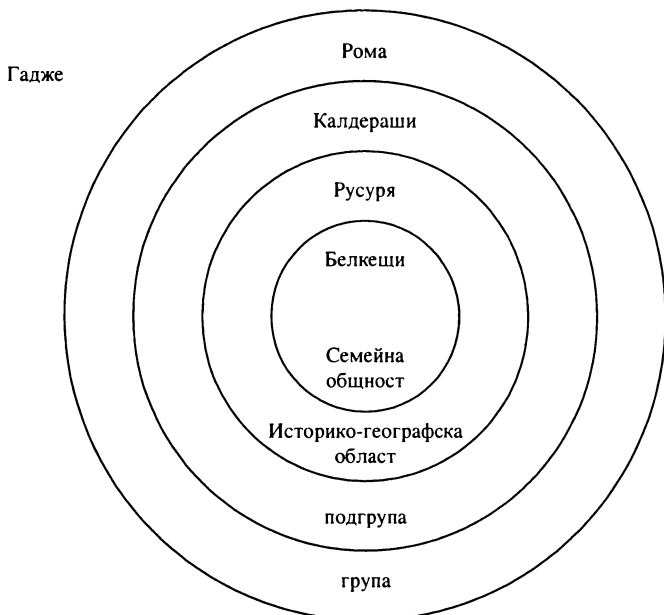

Следващата схема представя по друг начин същата структура:

По време на срещите индивидите се оценяват и съизмерват едни с други, идентифицират се и се приемат като такива. Срещата ги свързва със собствената им семейно-родова общност, свързва другите общности с нея, сближава семейства помежду им, или ги разграничава, а според обстоятелствата налага и определен тип поведение. Следователно всяка перспектива е относителна, защото се дефинира от мястото на индивида в общността и от неговото положение тук и сега. Най-близките отношения изискват най-прецизните определения, а по-отдалечените социални групи — или онези, които са смятани за такива — се възприемат без нюанси и често пъти по негативен начин. Отсъствието на нюанси идва от пределната общност на наименованията: във Франция Ромите наричат всички не-Гадже и не-Роми — Цинтуря или Хитануря. Манушите, от своя страна, наричат всички не-Мануши и не-Гадже — Унгарци, Чергари, Житани, Пирде или Баренгре. Забележителното в случая е, че имената, които групите дават на самите себе си, не се използват от други групи: за един Мануш, онзи, който се на-